

kunne ordne dette Forhold ved Finansloven. Det fortjener næppe en særlig Omtale paa Fattigloven, og derfor har man indskrænket sig til at foreslaa, at saadan Hjælp ydet under den Betingelse, som her nævnes, ikke skal betragtes som Fattighjælp. Bestemmelsen gaar ud paa og maa forstaaes saaledes, at det er overfor de trængende, at denne Hjælp ikke bliver betragtet som Fattighjælp. men i øvrigt maa de sædvanlige, i denne Lov opførte administrative Bestemmelser, særlig med Hensyn til Forholdet mellem Kommunerne, komme til Anvendelse paa de vedkommende Paragraffer. — For saa vidt der er Tale om de „af Staten godkendte“ Anstalter kan der optages det Spørgsmaal, om St. Hans Hospital, der hører under Københavns Kommune og belægges fra denne, falder ind under Betegnelsen de „af Staten godkendte“ Anstalter. Det forekommer mig, at St. Hans Hospital utvivlsomt maa høre til disse Anstalter, idet det paa ganske særlig Maade er anerkendt af Staten og stillet lige med Statens Sindsygeanstalter; jeg kan henvise til Bestemmelserne i i Loven af 7de Maj 1883, som mange vistnok ville erindre. Den blev vedtagen, den Gang man ordnede Forholdene vedrørende Sindsygeanstalterne og lod Udgifterne overgaa til Staten, medens de før vare overladte til Kommunerne. Derved fik Københavns Kommune en fast Overførselssum, som aarlig sættes paa Finansloven, og denne Anstalt blev netop paa denne Lov anerkendt for at staa lige med Statens Anstalter.

§ 63 indeholder Bestemmelser, der angaa Sygekasjer, og de gaar ud paa, at den Hjælp, en Mand har faaet af en Sygekasse, kan fortsættes uden at være Fattighjælp i samme Omfang og i samme Tid, han har faaet Hjælp af Sygekassen.

§ 64 er ny og kom endog ind ved sidste Behandling i Folketinget. Det er et rent humanitært Forhold, som foreslaas ordnet her, og som gaar ud paa, at her i Landet hjemmehørende Søfolk, som forlise paa dansk Kyst, og som mangle Midler til at hjælpe sig selv, skulle af den vedkommende Kommunalbestyrelse forsynes med det fornødne til Hjemrejse m. m., mod at Udgifterne udredes af Statskassen. Der har været særlig Anledning til at sætte en saadan Paragraf ind, idet det er forekommet enkelte Gange, at Søfolk, der forlise, ere blevne mindre heldig behandlere. Særlig har det gældt indenlandske Søfolk. Medens lige overfor udlændinge de vedkommende Konfuler have taget sig af Sagen, er der ingen, der har haft Bemyndigelse til at tage sig af de danske

Søfolk. Der er derfor givet den vedkommende Kommunalbestyrelse den Forpligtelse at sørge for dem, idet man henviiser til en Refusion af Staten. Jeg antager, at man vilde finde det i sin Orden, at en saadan Bestemmelse bliver truffen.

§ 65 er vel bekendt fra tidligere Forhandlinger. Den indeholder Regeringens Bøjsølse til i Krigstilsælde at træffe Foranstaltninger overfor militæres Familier og sørge for, at de faa Understøttelse udenfor Fattigvæsenet, hvad der for øvrigt allerede er vedtaget tidligere, saa at det er en allerede nu bestaaende Ret, som i og for sig ikke behøvede at staa paa dette Lovforslag, men skade kan det ikke, at Bestemmelsen gentages her. — Jeg har altsaa uden at gaa mere i Enkelthederne, end jeg troede i og for sig nødvendigt for at kunne gøre Rede for det nye i Lovforslaget, tilladt mig nu at fremsætte disse Bemærkninger, og jeg skal slutte, som jeg begyndte med at sige, at vi have i høj Grad trængt til at faa samlet Bestemmelserne om vort Fattigvæsen i een Lov. Jeg tror, at det maa siges, at dette Forslag i alt væsentlig gør Gyldest i denne Retning og at man maa kunne finde sig i de mindre tiltalende Bestemmelser, som ere optagne i Lovforslaget, og som en eller anden kunde have noget imod, hvilket jeg ogsaa har. Jeg har ment at kunne tiltræde Forslaget og har ogsaa lovet at anbefale det til dette Tings Velvilje. Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg fremdeles anbefaler Sagen til Fremme her i Landstinget.

Drump: Jeg kan ikke stonne rettere, end at dette Lovforslag maa siges at være et af de betydeligste af dem, der ligge for til Behandling i denne Samling. Saafrømt det bliver til Lov, vil det for en lang Aarrække blive Grundlaget for Ordningen af vort Fattigvæsens Styrelse. Det er kommet sent til os i denne Samling. Det har ganske vist, som den højtærede Minister bemærkede, tidligere været i Landstinget, men det er nu en 16—17 Aar siden, saa at det for de fleste Medlemmer vil være et helt nyt Forslag. At det har gennemgaaet en grundig og omhyggelig Behandling i det andet Ting er noget, der er bekendt, men derfor kan det ligeisuldt gøre Krav paa ogsaa at blive underkastet en omhyggelig Gennemgang i dette Ting, navnlig for at der kan blive Beslighed for dette Tings Medlemmers afvigende Opfattelser til at gøre sig gældende ved den endelige Formulering. I midlertid er Stillingen den, at hvis vi skulle foretage væsentlige Forandringer, navnlig Forandringer paa Punkter, hvor der har